

ELŐSZÓ

Tíz év önmagában nem kevés vagy sok, az ember életében azonban már alkalmas idő arra, hogy legyen mire emlékezni. Emlékezem. Egy 1994. januári napra, amikor a Szegedi Tudományegyetem (akkor még József Attila Tudományegyetem) Állam- és Jogtudományi Kara tanácstermében komoly, ünneplőbe öltözött hölgyek és urak gyülekeztek. Elhangzott a dékáni és tanszékvezetői köszöntő, majd az ünneplők laudációja. És ekkor – a szegedi és honi jogi tudományosság sok-sok kiemelkedő képviselője előtt – egy meghatott férfi, sokszor bizony a szavakat keresve, szintén emlékezett. Életének nyolcvan évére, a küzdelmekre és örömekre. Majd befejezésül a következőket mondta: „Tudjátok, annyit változott a világ és benne a jog, annyi megoldandó kérdés merült fel az utóbbi pár évben, hogy azt sajnálom, nem most vagyok fiatal: Tudjátok, úgy szeretnék fiatal lenni, olyan ... olyan hetven éves.”

Tisztelt Olvasó!

Ez a férfi, akit idéztem, dr. Nagy László professzor volt, aki rá oly jellemzően reagált az idő múlására, az ünnepi alkalomra. Nyolcvan éves volt. Sokan meg se élték, sokan meg se éljük. Ő tele volt energiával, ötlettel. És most, köszönhetjük őt kilencvenedik születésnapján is. Igaz örömünkre szolgálhat, hogy szelleme ma is fiatalabbakat mozdítóan inspiratív, és a betegség miatti testi gyöngülés ellenére Professzor Úr ma is a tudomány megoldandó kérdéseivel foglalkozik, és előre tekint. Pedig a megtett életút állomásai, még felvillantásszerűen is, egy kiemelkedő életpályára, nemzetközi ismertségű tudósra és tudományszervező egyéniségre mutatnak.

Dr. Nagy László 1914. január 11-én született Budapesten. Tanulmányait a debreceni egyetem jogi karán folytatta, ahol 1936-ban avatták doktorrá, 1941-ben bírói-ügyvédi szakvizsgát tett. Jogász pályáját a Kincstári Jogügyi Igazgatóságon kezdte, majd bíróságon volt fogalmazó, illetve ügyvédi tevékenységet folytatott. 1948-tól az államigazgatásban dolgozott, előbb az Országos Munkabér Megállapító Bizottság törvény előkészítő osztályának vezetőjeként, majd a hivatal átszervezései során is (Minisztertanács Bértitkársága, Minisztertanács Titkárságának munkaügyi osztálya) változatlanul megőrizte munkakörét. Az önálló Munkaügyi Minisztérium felállítását követően a munkajogi önálló, majd főosztály vezetője volt 1974-ig.

Tudományos tevékenysége 1948-tól bontakozott, kutatásait a munkajog terén végezte. Az állam- és jogtudomány kandidátusa fokozatot 1954-ben, az MTA (akkor a jogtudomány) doktora fokozatot 1966-ban nyerte el. A szegedi egyetem jogi karán 1957 szeptemberétől egyetemi docensként, majd 1958 áprilisától kinevezett egyetemi tanárként a Mezőgazdasági és Munkajogi Tanszék vezetője volt. 1984-ben vonult nyugalomba és az átszervezett Munkajogi és Szociális Jogi Tanszéken dolgozik emeritus professzorként.

Egyik kezdeményezője volt a „Munkaügyi Kapcsolatok Főiskolai Szak”, valamint a „Munkaügyi Szakjogász és Tanácsadó” szakosító képzés bevezetésének és részt vett ezek oktatása megszervezésében. Az „Európai Unió munkajoga” címmel fakultatív kollégiumot hirdetett.

Kezdeményezte 1985-ben a „Nemzetközi Munkajogi, Munkaügyi Kapcsolatok és Szociális Jogi Szeminárium” szervezését külföldi – elsősorban közép- és kelet-európai, valamint részben nyugat-európai, dél-amerikai, afrikai és ázsiai országokból érkező – hallgatók részére, nyári három hetes időtartamra. Az előadók között ismert nyugat-európai, észak-amerikai és japán professzorok voltak. A cél a piaczgazdaságok jogának és gyakorlatának megismerése volt. A kezdeményezést mind az Európa Tanács, mind a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet helyeselte és támogatta. A szeminárium 1986-tól 1998-ig sikeresen működött, amikor az ismert dél-kelet-európai válság miatt be kellett szüntetni munkáját.

Dr. Nagy László professzor széleskörű, nemzetközileg is elismert tudományos-szervező munkájából ki kell emelni, hogy több munkajogi világ és regionális kongresszuson volt főreferátor, tartott előadásokat európai, észak- és dél-amerikai, valamint japán és dél-koreai egyetemeken. A bordeauxi Montesquieu Egyetem által 2000-ben életre hívott „Nemzetközi Munkajogi és Szociális Jogi Szeminárium” szervező bizottságának jelenleg is tiszteletbeli elnöke. A világ közel 80 országában tag Egyesülettel rendelkező „Nemzetközi Munkajogi és Szociális Jogi Társaságnak” 1958-tól tagja, 1963-tól végrehajtó bizottsági tagja, 1988 és 1991 között elnöke, jelenleg tiszteletbeli elnöke.

Nagy professzor azonban kiterjedt nemzetközi kapcsolatait arra is felhasználta, hogy karunkat is ismertté tegye a világ előtt és Szeged az elmúlt évtizedek során európai és világviszonylatban is a munkajog, a munkaügyi kapcsolatok és a szociális jog elismert tudományos központjává váljon. Az 1950-es évek végétől szervezett három-négy évenként nemzetközi konferenciát egy-egy aktuális munkajogi vagy szociális jogi témából. Ennek a szervezői aktivitásának volt köszönhető, hogy 1986-ban a Nemzetközi Munkajogi és Szociális Jogi Társaság megbízásából Szegeden ült össze az I. Európai Regionális Munkajogi és Szociális Jogi Kongresszus, amely 700 – részben Európán kívüli – résztvevővel világviszonylatban is igen jelentőssé vált a világ munkajogászai előtt.

Ünnepeltünk tudományos kutató munkáját jelzi több mint 300 publikációja, melyek harmada idegen nyelven jelent meg. Több külföldi, részben jelenleg is működő, részben az évek folyamán megszűnt szakfolyóiratnak volt, illetve je-

lenleg is szerkesztőbizottsági tagja. Így: Comparative Labour Law Journal (USA), International Journal of Comparative Labour Law (UK), Reveu du Droit African (Cameroun), Synthesa (Brasil).

Oktatási, tudományos és tudományoszerző tevékenységéért 1996-ban a görögországi „Demokritos” Egyetem Tanácsa a „honoris causa” doktori címet adományozta és az egyetem által alapított „Szent János” éremmel tüntette ki. A JATE Egyetemi Tanácsa a „József Attila” emléklakettet adományozta számára. A Magyar Jogász Szövetség a „Szalay László” emlékéremmel, a Munkaügyi Miniszter 1992-ben „Munkaügyért” díjjal tüntette ki. 2002-ben a Szegedi Tudományegyetem iskolateremtő munkássága elismeréseként Klebelsberg Kunó díjjal tüntette ki.

Tisztelt Professzor Úr!

A Szegedi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karának valamennyi dolgozója, teljes oktatói kara, baráti és tanítványi tisztelettel köszönt. Őszintén kívánjuk, hogy hosszú is kiemelkedő életpályádon továbbra is jó egészség és szakmai sikerek kísérjenek.

Szeged, 2003. december 10.

DR. SZABÓ IMRE

a Szegedi Tudományegyetem
Állam- és Jogtudományi Karának
dékánja